

Toen op 12 december 1923 de eerste steen werd gelegd van de Christelijke Gereformeerde Kerk in Soest sprak ds. G. Molenaar de bede uit "dat in dit gebouw nooit zou worden afgeweken van de zuivere verkondiging van het Woord". Ook hoopte hij dat vele levende stenen zouden worden toegevoegd aan dit geestelijk huis. In de serie over kerken en geloofsgemeenschappen in Soest deze keer het kerkje aan de Julianalaan.

Zuivere verkondiging in een klein kerkje

Die bede lijkt anno 2001 verhoord, want in de kleine, onopvallende kerk aan de Julianalaan in Soest staat de Bijbel als het onfeilbare Woord van God nog steeds recht overeind en Heere wordt er nog met twee e's geschreven, conform de in ere zijnde Statenvertaling.

De wens van ds. Molenaar is deels gehonoreerd: de kerk groeide in de loop der jaren, maar kende ook een terugval. Tot een hoogtepunt kwam het in 1980, toen er 213 gedoopte en belijdende leden waren. Daarna begon, deels door verhuizing van enkele grote gezinnen, een terugval tot 144 leden in 1995 en daarna was er weer een lichte groei. Het huidige aantal stabiliseert zich op 149 leden en het ziet er volgens scriba M.N. den Harder naar uit dat dat voorlopig zo blijft.

Wat is de Christelijke (de laatste e mag niet worden weggelaten, want christelijk slaat op kerk en niet op gereformeerd) Gereformeerde Kerk? Bij de Afscheiding in 1834 maakte een aantal kerken zich los van de Hervormde Kerk en vormde de Christelijke Afscheiden Kerk. Een aantal gemeenten zonderde zich af en noemde zich Kruisgemeenten (Gereformeerde Gemeenten onder het Kruis). In 1869 kwam de vereniging tussen de Christelijke Afscheidenen en de meeste Kruisgemeenten tot stand. De synode gaf een naam aan de nieuwe kerk: de Christelijke Gereformeerde Kerk (vanaf 1947: Kerken), die toen uit 328 gemeenten bestond. In 1886 kwam een tweede afscheidingsbeweging uit de Hervormde Kerk op gang, de Doleantie. Een groot deel van de Christelijke Gereformeerde Kerken ging mee met de toen ontstane Nederduitsch Gereformeerde Kerken en vormde de Gereformeerde Kerken. Enkele CG-kerkenraden waren tegen de vereniging en besloten niet mee te gaan, maar Christelijk Gereformeerd te blijven. Zo waren er al spoedig meer. Op 20 juli 1892 kwam men bijeen in Utrecht en besloot 'te blijven wat men is: Christelijk Gereformeerd'.

'Groeije en bloeije'

Soest kwam in beeld in 1923. Op 1 mei vergaderde de classis Utrecht, waarbij het verzoek werd behandeld van een aantal leden uit Soest en Soestdijk om in Soest een zelfstandige gemeente te institueren. Nadat de classis daartoe toestemming had verleend, lieten de broeders er geen gras over groeien: al op 16 mei werd onder leiding van de kerkenraad van Baarn een vergadering belegd waartoe alle manslidmaten waren opgeroepen. De verkiezing van een kerkenraad vond direct daarna plaats. De ambtsdragers

werden nog diezelfde avond bevestigd. De eerste notulen spreken van hoop en verwachting: 'Moge de gemeente onder de zegen van de Heere groeije en bloeije'.

De gemeente van Soest(dijk) in wording - met dertig leden - hield al vanaf 28 maart kerkdiensten in het koetshuis van de heer Legemaat, een boerderij aan de Turfstraat (nu Waldeck Pymontlaan). Waarschijnlijk moest voor iedere dienst - zondag en door de week - de ruimte opnieuw worden ingericht. Maar dat probleem was snel uit de wereld, want in recordtempo werden er plannen gesmeed voor een eigen kerkgebouw. Aan de Spoorstraat (nu Julianalaan) werd een stuk grond gekocht en na de eerstesteenlegging in december 1923 kon het gebouw al op 9 april 1924 worden geopend. In de eerste jaren groeide het ledental fors. Niet alleen omdat de leden die in Baarn ter kerke gingen maar in Soest woonden, zich lieten overschrijven, maar vooral door de overkomst van mensen uit de Gereformeerde Kerk in Soest.

Het kerkje is niet te klein voor de 149 leden; het werd indertijd gebouwd voor 200 mensen. Ruim 25 jaar geleden volgde een grote renovatie, waarbij een souterrain werd aangelegd. Dat kon dankzij de ligging op de Soester Eng. "Op de begane grond hebben we een ruimte die we met een schuifwand in twee delen kunnen splitsen", zegt

(Vervolg Informatief van pagina 1)

scriba Den Harder. "De ene helft gebruiken we als consistorie, de andere helft is voor verenigingsactiviteiten. In het souterrain is ruimte voor de zondagsschool, die wij na afloop van de ochtenddiensten houden. Kortom, we zijn tevreden met ons plekje."

Behoudend en modern

De kleine gemeente is grijs noch groen. "Over het aandeel aan kinderen en jongeren mogen we niet klagen. We hebben veel activiteiten en verenigingen. Dat betekent dat vrijwel iedereen wel op de een of andere manier actief is in de kerk. We hebben redelijk wat import, maar er zijn ook mensen die al heel lang in Soest wonen. Westeneng en Van Schaik zijn bekende familienamen in onze kerk."

De gemeente kent ook leden uit omliggende plaatsen die zich niet thuisvoelen in de kerk van Baarn of Amersfoort. Die hebben een wat andere geestelijke ligging. De Christelijke Gereformeer-

de Kerken kennen ook behoudende en modernere stromingen; de gemeente van Soest valt onder de eerste. Plaatselijk zijn er geen officiële samensprekingen met gelijkgezinde kerken. Wel zijn er met name hartelijke contacten met de hervormde bondsgemeente van de Ichthuskerk en ook met de vrijgemaakt-gereformeerden in Soest.

De kerk moet het momenteel zonder predikant stellen. Ds. J. Slagboom is na een conflict vorig jaar november uit het ambt gezet. Zolang de financiële afwikkeling met hem niet rond is - de synode moet daar over beslissen - kan er geen nieuwe worden benoemd. Betekent dat zondag aan zondag leesdiensten? Den Harder: "We hebben hier een goede preekvoorziening. Meestal gastpredikanten. Het aantal leesdiensten is vrij gering."

De scriba heeft de geschiedenis van de kerk op internet gezet voor de belangstellende lezer. ■